

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

E ante V

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Marcello: Priscia. Vnde Tullius ait Hortensio: Sed cybū etiam saepe subrahunt: vt debilitetur equuleorū nimis effrænata vis. Varro in lege Menia. Nemo est tam negligens: quin summa diligentia elligat asinū: qui suā saliat equulam. Aequuleus itē tormētū est genus. Eques cōis generis est: quin apud vulgus pro scēmina equite equitilla vsurpatur. Eques itē pro equo ponit: testibus Marcello & Seruio: dicente Vir. geor. iij. Atq; equitē docuere sub armis Insultare solo. Inde fit equito equitas verbū tam ad equū q̄ ad insidentē pertinens: teste in satyr. Macrobio. Vnde & Lucilli. de equo ait. Nempe hunc currere equū nos atq; equitare videm⁹. Equiso equitē: vel equorū magistrum designare habet Varro in eumenidibus. Neq; furentē equuleū damacrinum insanus equiso: eximēdis morbi fluctibus educet vnq;. Et (vt scribit Nonius) nō tm̄ equorū magistrū: sed etiā oīm rerū: quarū ei regimen conceditur equiso designat: quod & Varronis auctoritate comprobatur in Marcipore sic dicentis. Hic in ambuio nauem cōscendimus plaustrum: quā nautici equisones per viā conducent loco.

E ante R

Eratæ. Require in dictione Erate
Eratē huius erates cū t exili scribit. nympha fuit Oceani & Thetys filia: teste Hesio. in Theogonia. Eratæ cū æ diphthong. in vltima syllaba (plurali em̄ tm̄ numero declinat) vbi est Cori tanorū: teste Ptole. Erato etiā cū t exili: vna fuit musarū: quā tamē arcades vatē fuisse dicūt nō musam. Huius meminit Virg. ænei. vij. Nunc age qui reges Erato: quæ tempora rerū: Quis Latio antiquo fuerit status.

Erato. Require in dictione Erate
Erebus absq; aspiratione initij scribit: & si Gasparinus cū aspirato principio annotari præcipiat Neq; ab hæreo hæres descendit: vt idē Gasparinus: Vgu. Catholi. tradidere: & mediā corripit syl. dicēte Vir. Illius ergo Venim⁹: & magnos erebi tranauimus amnes. Ast alibi idem Virg. scribit: erebū quādā apud inferos obscuritatē esse: quom̄ ait. Imas erebi descendit ad vmbas Noctē etiā ab erebo natā esse dixit Varro.

Ergastulū (vt scribit Noni.) locus est carceris in occulto. luue. Nempe in Lucanos: vt Tusca ergastula mittas. Ponit nōnunq; ergastulū possicina vel taberna: vt est aquid eundē luue. Poscit q; maritū: Pastores: pueros oīes: ergastula tota. Ergastulus is dicit: qui in eo loco sc̄z ergastulorū opat: dicēte Plini. Sed nos miramur ergastulorū nō eadē emolumēta esse. Ergastulus item penalis loci custos vocat: teste Marcel. Lucilliū inducente dicentē lib. xv. Non ergastulus vnus & alius indicē apposuit: vt nemo sententiā libe

re q̄ ergastulus dicere possit.

Ergastulus. Require in dictione Ergastulum.

Erodio. Require in dictione Erodus.

Erodus absq; aspirato initio: & erodio in recto declinari pōt. Psalmographus. Erodij domus dux est eorū. Hiero. in Leuitico cap. xi. Hæc sūt quæ de auibus comedere nō debetis: & vitāda sūt vobis: aquilā: gryphē: halietū: miluū: vulturē iuxta genus suū: & omne coruini generis in similitudinē suā: struthionē: noctuā: larū: & accipitrē: iuxta gen⁹ suū: bubonē: mergū: ibim: cygnū: onocrotalū: porphyriōnē: erodionē: charadriōnē: iuxta genus suū: opopē quoq; & vespertilionē: genus est auis in quā cōuersā esse Pallada: quō Vlyssi faueret exploratori tradit Home. lib. Iliados. x.

Erratum. Require in dictione Erratus.

Errat⁹ hui⁹ tus. & hoc erratū i recto declinari pōt

E ante S

Esuries. Req. i dic. Esurio.

Esurigo. Ibidem

Esurio esuris facit in futuro indicatiui modi esuriā & esuribo: teste Marcel. Vnde Pomponius ait in Augure. Immo mane nō esuribis diutius Sunt tamē qui cū x hac scriptura exurio scripti tant: & ab ex & haurio cōpositū verbū dicunt. Esuries & esurigo in vno scato accipi pōt: teste Marcel. Varronē inducente dicentem. Esurigo fundebat costas.

E ante V

Euander & euandrus in recto declinari pōt. Vir

gi. ænei. viij. Tū rex Euandrus Romanæ cōdit

tor arcis. Rex fuit Arcadig: teste Iustino li. xliij.

Euandrus. Require in dictione Euander.

Euentum. Require in dictione Euentus.

Euentus huius. tus. & hoc euentū declinari pōt.

Vir. lib. vi. ænei. Cæcosq; volurat Euentus animo secū. Cice. ad Atticū. Semp̄ tm̄ causæ euentorū magis mouent q̄ ipsa euenta.

Euphratē. Require in dictione Euphrates.

Euphrates cū t exili scribit: & facit in grō euphratis & euphratē. Vgu. dicit posse declinari Euphrate huius euphrates: & producit mediā syl.

Boetius. Tigris & Euphrates vno se fonte resoluūt. Luca. lib. ij. Euphratē Nilumq; moue.

Fluuius est qui posteaq; longā egit viam: & Babylonē in duas ptes diuidit: in mare Rubrum tandem descendit.

Eumenēs ppriū fuit viri nomē Philippi & Alex

andri amici: qui & Eumeneus dicit. Eumenis

furia est infernalis. Papinius li. thæbaidos. vij.

Eumenis in furias: animūq; redire priorem.

Eumeneus. Req. i dic. Eumenēs Eumenis. Ibidē

Europa huius pæ. & Europe huius pes. declina

ri pōt. Filia fuit Agenoris quā Iuppiter rapuit:

& ab ea tertiā partē mundi Europā nominauit

& producit mediā syllabā. Virg. lib. ænei. vij.

G iij

Europæ atq; Asiæ fatis cōcurreret orbis. Alia fuit eodē nomine Oceani & Tethyos filia: teste Hesio. in Theogonia. Euripus cū i latino: & vnico p. pars quædā est maris inter phocidem & Euboeā insulā sita: teste Pompo. Mela lib. ii. sto. iij. & producit mediā syllabā. Luca. lib. v. Euripusq; trahit cursum mutantibus vndis. Europe. Req. i dicti. Europa Euripus. Ibidem Eustochia. Require in dictione Eustochium. Eustochiū propriū mulieris nomē: & Eustochia dedinari potest: & cum t exili: & ch aspirato: & i latino scribitur. Euthias & Euthia (vt etiā apud Messalam: teste Quinti. compertū est) declinari in recto potest: & cū th aspirato: & i latino scribit. Proprium fuit viri nomen.

Euthia. Require in dictione Euthias.

E ante X

Execro. cras. & execror deponēs dici potest: teste Nonio. Aphranus. Execrabāt se & suos. Vir. lib. x. neid. iij. Et terrā altricem sœui execramur Vlysi. Priscia. autē execror inter cōmunia verba cōnumerat. Vnde & Catonē inducit lib. originū. iij. ita dicentē. Duos exules lege publica execrari: vbi execrari passiue positum est.

Execror. Require in dictione Execro

Exemplar. Require in dictione Exemplare

Exemplare & p apocopē exemplar: & exemplariū: & exemplū in vno (vt probabimus) significato accipi possunt. At q̄o Pompei. Exemplū (inquit) est quod sequamur aut vitemus: exemplar autē ex quo simile faciamus. Istud (vt ait) animo æstimat: illud oculis cōspicit. Verū traditio hæc apud auctores nō semp̄ obseruata est Vnde Quinti. lib. x. ait. Sic literarū ductus: vt scribendi fiat vsus pueri sequunt: sic musici vocē docentū: pictores opera pictorū: rustici probatā experimento culturā in exemplū intuent. Hoc em̄ in loco exemplū est ex quo simile facimus. Idē Salust. litteras quas sibi noīe Catiling redditas dicebat. Exemplū (inquit) earū infra scriptū est: hoc est earū forma intra scripta est. Vñ Qui. de opere suo metamor. loquēs lib. tristiū i. ait. Pluribus exemplis facta fuisse reor: id est exemplaribus vel formis. Nā exemplū forma est. Paulus iuriscultus. Si legatū: inquit: perat: nō iubet prætor verba testamēti edere: ideo fortasse quia hæredes solent habere exemplū testamenti: id est formā. Hinc Cicer. ad Apū ait. Ex his literis: quarū ad me exemplū misisti: id est exemplar. Exemplare etiā: & exemplar animo æstimatur. Lucr. lib. ij. Parua pōt res exemplare dare: & vestigia noticiæ. Hor. Plautus ad exemplar Siculi pperare Epicharmi. Idē in arte poetica. Respicere exemplar vitæ: mortūq; iubebo Doctū imitatorē. Idem episto. lib. i. Rursus

quid virtus: & quid sapiētia possit: Vile ppo: fuit nobis exemplar. Luca. lib. ix. Quære quid est virtus: & quære exemplar honesti. Cicer. li. ij. de oratore. Illa oratio fuit mihi exemplar bene dicendi. Quinti. lib. x. Corneliū aut Severus: & si versificator q̄ poeta melior: si tamē (vt est dictū) ad exempla primi libri bellum Siculum perscripserit: vendicaret sibi secundū locū. Cic. pro Muræna. Domestici te habere dixisti exemplum ad imitadnm: est illud quidē exemplum tibi propositū domi: sed tamē naturæ similitudine: illud ad te magis qui ab illo ortus es: q̄ ad vnumquemq; nostrū pertinere potuit: ad imitandum q̄o tam mihi propositum exemplar q̄ tibi. Hæc ille. Comperitur etiā: vt diximus & hoc exemplariū. Plinius lib. vi. Iuba hæc omisit in hoc tractatu: nisi exemplarium virtuosum est. Exemplū item id dicitur quod adhibet rei: aut probandæ: aut ornandæ causæ: vnde pars probationis vocatur ab exemplis: & in dictione exemplū inter ornamenta numerat: pro quo exemplar nequaquā dixeris.

Exemplarium. Require in dictione Exemplare.

Exemplum. Ibidem.

Exeo exis & extro extras in vno significato accipi possunt: teste Nonio Aphranū inducente dicentē in actione. Simul limem intrabo: illi extra bunt illico. Nam sicut intrare ingredi: ita extra re egredi s̄cat.

Exercitus huius exercitus: vel antiquorū more: huius exercitus vel exerciti: teste Non. format genitiū. Varro lib. de vita patrū. ij. Q uotq; imperator propter exercitus salutē sœdis manibus deuorat. Accius. Considera: & quo reuocet summam exerciti.

Existimo. Requi. in dic. Aestimo.

Exodiū absq; æ diphthon. scribit: genus est cantus: teste Iulio Polluce: quē vt quidā volunt: cedentes de theatro cantare cōsueuerant. Et tunc habet secundā syllabā producā. Nā ab ωδῶ qui est cantus descendit. Exodium item erogationē apud nos designare habet: quom ab εἶς ὁ δῶ: quod erigo significat vel expēdo deducit: de quo intellexit Iuuen. saty. iij. dicens. Tandemq; redit ad pulpita notū Exodiū. Nā quædā erat consueta ac manifesta contributio: seu erogatio: quæ qdē ex ludis dabat: dicente Suet. i tybe. Vñ vox Atellanico exodio: p̄ximis ludis: a sensu maximo excepta p̄crebruit: hircū capreis naturā liguriæ. Neq; hac in parte errauit apte Tortel. Iuuenalis exodiū: erogationē interpretatus: sed illius carptor falsus est Georgius. Nā intelligis bonē vir: & si apud Iuue. exodiū cantū: vt asseris: significaret: secundam syllabā produci oporteret: nō corripī. Rursus exodium apud nos finem v̄ exitum significat: